

Fővárosi Munkaügyi Bíróság
22. M. 3340/2009/11.

K. dr. Oláh T.   L. Joubert J.

Független Rendőr Szakszervezet Központi Koordinációs Iroda	
Érk.:	2011 FEBR 10.
Iktatószám:	4-250-2/2011.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság

a Független Rendőr Szakszervezet (ügyintéző: dr. Oláh Tamás jogtanácsos, 1388 Bp., Pf. 52) által képviselt

Horváth László Illés (1149 Bp., Pillangó park 16/c I/19.) felperesnek

a dr. Hazai Ágnes jogtanácsos (alperes címén) által képviselt

BRFK (1139 Bp., Teve u. 4-6.) alperes elleni

fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése iránti perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A bíróság az alperes 2009. április 8-án kelt, „alacsonyabb szolgálati beosztásba helyezés” fenytést tartalmazó határozatát hatályon kívül helyezi.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 60.000 (Hatvanezer) Ft-ot perköltségeként.

A meghallgatott tanú 2.200 (Kettőezer-kettőszáz) Ft utazási költségét az állam köteles viselni.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a jelen bírósághoz benyújtott, és a Fővárosi Bírósághoz címzett fellebbezésnek van helye.

A bíróság tájékoztatja a peres feleket, hogy a fellebbezési határidő lejárta előtt közösen kérhetik, hogy a bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el.

I n d o k o l á s

A bíróság a peres felek előadása, a csatolt iratok és a tanúként meghallgatott Szabó Attila és Nagy István vallomása alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes 1991. január 15-étől áll hivatásos szolgálati jogviszonyban a rendőrség különböző szerveivel. 2008. január 1-jétől került megalakításra a BRFK Bűnügyi Technikai Osztálya, a felperes itt végezte a feladatát az úgynevezett IV. Régióban. A munkaköri leírása és kinevező okirata szerint a felperes főnyomozónak lett kinevezve és a fenti szervezeti egységnél szemlebizottság-vezetői feladatokat látott el.

Az alperes 2009. február 6-án kelt határozatával fegyelmi eljárás elrendelése iránt intézkedett, az indokolás szerint, a felperes és bűnügyi technikus 2008. november 8-án utasításra megjelent a Víris Kft-nél, és ott helyszíni szemlét végeztek. Ugyanezen a napon 11 óra 15 perckor megjelent a kertészetnél a szemlebizottságok ellenőrzésével megbízott Szabó Tibor r. őrnagy, aki bizonyos hiányosságokat észlelt, emiatt visszarendelte a helyszínre a felperest és bűnügyi technikusát. Az ellenőrző parancsnok megállapította, hogy a bizonyítási eljárás során készített fényképfelvételek hiányosak, valamint a megrongált drótkerítés elején lévő, ismeretlen tárgytól származó eszköznyomokat sem rögzítették. Az ellenőrző parancsnok utasítására a felperes és a bűnügyi technikus a hiányosságokat pótolta. A fegyelmi eljárás megindításáról rendelkező határozat szerint megállapítható, hogy a felperes nem irányította és koordinálta megfelelően a bűnügyi technikus munkáját, nem gondoskodott a tárgyi bizonyítási eszközök felkutatásáról és további vizsgálatra történő biztosításáról. A szolgálati feladat ellátását akadályozó körülményekről nem tett jelentést.

A fegyelmi eljárás során bizonyítási eljárás lefolytatására került sor és a vizsgáló 2009. március 12-én készítette el összefoglaló jelentését. Ezt követően az alperes 2009. április 8-án kelt határozatával „alacsonyabb szolgálati beosztásba helyezi” fenyítéssel sújtotta a felperest. A határozat indokolása szerint a felperes nem gondoskodott a 2008. november 8-ai helyszíni szemle során a tárgyi bizonyítási eszközök felkutatásáról és további vizsgálatra történő biztosításáról, a helyszíni szemléről jegyzőkönyv helyett jelentést készített, mindezekkel megsértette a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 11. § (1) bekezdésében, a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról kiadott 62/2007(XII.23) IRM rendelet 2. §-ában foglaltakat, valamint munkaköri leírása szakmai részének 1., 2., 4., 14. és záró részének 1. pontjában foglaltakat, valamint a helyszíni szemle rögzítésének módjára vonatkozó ügyészi és parancsnoki utasításokat. Cselekményével a felperes elkövette a Hszt. 68. § (1) bekezdés b) pontja szerint minősülő utasítás hanyag teljesítése és hanyag munkavégzés fegyelemsértéseket.

A felperes a fegyelmi határozattal szemben panaszt nyújtott be, amelyet az ORFK vezetője 2009. május 22-én meghozott határozatával elutasított. A határozat utalt arra, hogy a fegyelmi eljárás adataiból megállapítható, hogy a felperes az elkövetett bűncselekménnyel kapcsolatban verziókat állított fel és annak megfelelően próbálta lefolytatni a helyszíni szemlét. A helyszíni szemlebizottságnak, illetve annak vezetőjének, így felperesnek, azonban nem nyomozás vagy verziók felállítása volt a feladata, hanem az objektív nyom-, illetve tényrögzítés. Az ORFK vezetőjének határozata utalt arra is, hogy miért tekintendő az ellenőrző tiszt eljárása jogszerűnek, illetve megisméltésre került a BRFK vezetőjének fenyítést kiszabó határozatából a tényállás, illetve a jogszabályokra történő hivatkozás.

A felperes kereseti kérelmében kérte a fenyítést tartalmazó határozat hatályon kívül helyezését, előadta, hogy kötelezettségszegést nem követett el, a munkáltató utasítása és a szakma szabályai szerint jár el a 2008. november 8-ai helyszínelés során. A felperes a pervittel kapcsolatban az általános szabályok szerint igényelte a perköltséget.

Az alperes kérte a kereset elutasítását, álláspontja szerint a fenyítést tartalmazó határozat indokolása valós és a felperes a kötelezettségszegés miatt indokoltan kapott fenyítést. Az alperes a pervittel kapcsolatban az általános szabályok szerint igényelte a perköltséget.

A felperesi kereset az alábbiak miatt megalapozott:

A felperes a fentiek szerint 1991-től állt hivatásos szolgálati jogviszonyban a rendőrséggel, a BRFK Bűnügyi Technikai Osztályán 2008. január 1-jétől, főnyomozói beosztás ellátása mellett, helyszíni szemlebizottság-vezetői feladatokat végezve.

Az alperesi munkáltató a 2008. november 8-án, a Víris Kft-nél elkövetett bűncselekménnyel összefüggésben indított fegyelmi eljárást a felperessel szemben, az ellenőrző előjáró a helyszínen megjelenve szükségesnek tartotta a pótló helyszíni szemle lefolytatását, ezt azzal indokolta, hogy a felperes és a mellé beosztott bűnügyi technikus a szükséges nyomokat nem rögzítették, a fényképek hiányosak, illetve az eszköznyomok nem kerültek megfelelő módon rögzítésre.

A fegyelmi eljárás során a vizsgáló elkészítette összefoglaló jelentését, majd az alperes „alacsonyabb szolgálati beosztásba helyezés” fenytéssel sújtotta a felperest a 2009. április 8-án kelt határozatával.

A Hszt. 119. § (1) bekezdése szerint fegyelemsértést követ el és fegyelmi eljárás keretében felelősségre kell vonni a hivatásos állomány tagját, ha szolgálati tevékenysége során a szolgálati viszonyával kapcsolatos kötelezettségét vétkeesen megszegi.

A Hszt. 123. § rendelkezik a kiszabható fenytésekről, illetve a Hszt. 128. § (1) bekezdése szerint a fegyelmi jogkör gyakorlója, ha a tudomására jutott tények alapján a fegyelemsértés megalapozott gyanúja megállapítható, a hivatásos állományúval szemben a fegyelmi eljárást elrendeli vagy a 120. § (2) bekezdése szerint figyelmeztetésben részesíti.

A fenti jogszabályból megállapítható, hogy fegyelemsértést az a hivatásos állományú követ el, aki a szolgálati tevékenysége során a szolgálati viszonyával kapcsolatos kötelezettségét vétkeesen megszegi.

A fenytést kiszabó határozat szerint a felperes 2008. november 8-án a Víris Kft-nél a helyszíni szemle elvégzése során nem gondoskodott a tárgyi bizonyítási eszközök felkutatásáról és további vizsgálatra történő biztosításáról, a helyszíni szemléről jegyzőkönyv helyett jelentést készített, megsértette a határozatban foglalt rendelkezéseket, jogszabályokat, ezért cselekményével elkövette a Hszt. 68. § (1) bekezdés b) pontja szerint minősülő utasítás hanyag teljesítése és hanyag munkavégzés fegyelemsértéseket.

A bíróság a tényállás tisztázása érdekében a felperest a 8. sorszám alatti jegyzőkönyvben rögzítettek szerint hallgatta meg személyesen. A felperes előadta, hogy 2008. november 8-án, amikor a bűnügyi technikusával kiérkeztek a Víris Kft-hez, akkor, egyrészt meghallgatták a jelenlévő sértettet, felmérték a helyszínt és azt követően a szakma szabályai szerint feldolgozták a helyszínt. Szintén a szakma szabályainak betartása mellett fényképfelvételeket készítettek, illetve a felperes utasította a technikust ezen fényképfelvételek rögzítésére, illetve a felperes is elvégezte az ilyenkor elvárt és szakmailag indokolt feladatait. A felperes a helyszíni vizsgálata során megállapította azt, hogy a sértett által elmondottakat figyelembe véve és ezzel egybevetve a helyszínen tapasztaltakat, nagy valószínűséggel megállapítható, hogy milyen módon és hogyan követték el a bűncselekményt. A felperes természetesen az általános tapasztalatán túlmenően, nyilvánvalóan alkalmazta azt a tudást, azt az ismeretanyagot, amelyet a rendőrségen belül ezen munkakör betöltésével megszerzett, illetve a felperes, mint főnyomozó, nyilvánvalóan az ez irányú ismereteit is alkalmazta. Az alperesi álláspont szerint, nem volt feladata a felperesnek verziókat felállítani a bűncselekmény lehetséges elkövetési módozatáról, azonban a bíróság álláspontja szerint, a helyszíni szemlebizottság-vezetőnek, különös figyelemmel arra, hogy a felperes főnyomozói beosztást látott el az alperesi

munkáltatónál, nem csak lehetősége, hanem kötelessége is a helyszínen tapasztaltakat értelmezni és ehhez igazítottan végrehajtani a helyszíni szemlét. A bíróság egyetértett azon felperesi előadással is, hogy azt is észlelnie kellett a helyszíni szemle során, amilyen nyomok nem keletkeztek, hiszen ezeknek is volt jelentőségük és ezek is értékelendők voltak, utalva itt arra, hogy a felperesi álláspont szerint, egy viszonylag kis méretű kerítésrésen kellett a nagy méretű növényeket kivonszolni, igen rövid idő alatt és a kerítésnél sem a vonsolásnak, sem a növénymaradványoknak a nyomát nem lelték fel. A fentiek szerint nyilvánvalóan ennek is jelentősége volt és ezt a felperesnek helyesen eljárva értékelnie és értelmeznie kellett a nyomok rögzítése során.

A helyszíni szemle befejezését követően jelent meg a helyszínen az ellenőrző elöljáró, aki szükségesnek tartotta pótszemle lefolytatását és utasítást adott, hogy még milyen további nyomrögzítési feladatokra van szükség, illetve a technikusként további fényképfelvételeket is el kellett készítenie. A bíróság tanúként hallgatta meg ezen ellenőrző elöljárót, a 10. sorszám alatti jegyzőkönyv szerint, a tanú akként nyilatkozott, hogy a szemlebizottság feladata a tárgyi bizonyítékok rögzítése az adott helyszínen, azonban – álláspontja szerint – ez nem történt meg a perbeli esetben, ezért utasította a felperest és a bűnügyi technikust, hogy a szemlebizottsági feladatokat lássák el. A tanú kérdésre azt is előadta, hogy nem pótszemlére adott utasítást, hanem, álláspontja szerint, a tárgyi bizonyítékokat nem rögzítették, illetve elegendő fényképfelvétel sem készült, tehát úgy látta, hogy egyáltalán nem végeztek helyszíni szemlét. Az alapvető problémája az volt, hogy a tárgyi bizonyítékok rögzítése elmaradt.

A bíróság álláspontja szerint egy konkrét bűncselekmény helyszínén a szemlebizottság-vezetőnek a szakma szabályainak betartása mellett joga és kötelessége meghatározni azt, hogy miként folyjon le a szemle, a nyomrögzítésre miként és milyen módszerekkel kerüljön sor, nyilvánvalóan az adott helyszínnel kapcsolatban egy ugyanilyen szakértelemmel bírónak lehet más az álláspontja, hiszen mindenki más és más következtetés levonására juthat egy adott helyszínnel kapcsolatban. A bíróság álláspontja szerint, a felperes szakmai szabályokat nem szegett meg, legalábbis ilyet az alperes megjelölni nem tudott, a pótszemle során készített további fényképfelvételek és a drótdarab rögzítése – a peres eljárás iratanyaga szerint – nem eredményezték azt, hogy ezzel hatékonyabban és eredményesebben tudta volna a rendőrség a tettet elfogni, illetve a bűncselekmény körülményeit felderíteni.

A bíróság a felperes és az ellenőrző elöljáró, Szabó Attila tanúvallomása alapján minden kétséget kizáróan megállapította, hogy a fenyítést kiszabó fegyelmi határozat azon indokolása, amely szerint a felperes nem gondoskodott a tárgyi bizonyítási eszközök felkutatásáról és további vizsgálatra történő biztosításáról, nem felel meg a valóságnak és a fentiek szerint e vonatkozásban az alperes nem tudott olyan konkrét normát a bíróság rendelkezésére bocsátani, amely egyértelműen meghatározná azt, hogy egy adott helyszínen miként és hogyan kell a helyszíni szemlét lefolytatni, illetve miként és hogyan kell a bizonyítási eszközök felkutatásáról gondoskodni.

E vonatkozásban egyébként a felperes munkaköri leírása sem tartalmaz konkrétumokat, a fenyítést kiszabó határozat indokolása felsorolásszerűen utalt a munkaköri leírás egyes pontjaira, de azok általánosságokat fogalmaztak meg, így például a szakmai rész 1. pontja szerint a felperes a munkáját a rendőreskűben foglaltak, az érvényben lévő parancsok, utasítások, intézkedések, illetve szakmai parancsnoki utasítások alapján végzi, a 2. pont szerint felelős a feladatok elvégzéséért, azok törvényességének, szakszerűségének, időszzerűségének betartásáért, a szervezeti egységek vezetői felé a tájékoztatás rendjének teljesítéséért. A 4. pont pedig akként rendelkezik, hogy mint szemlebizottság-vezető és főnyomozói beosztást ellátó gondoskodni köteles a tárgyi bizonyítékok felkutatásáról és további vizsgálatra történő biztosításáról, gondoskodik a bizottság szakértőkkel

történi kiegészítéséről, amennyiben szükséges, holttest-mozgatással járó tevékenységet is ellát.

A bíróság összefoglalóan arra a meggyőződésre jutott, hogy a felperesnek, mint főnyomozónak és szemlebizottság-vezetőnek megvolt a szükséges tapasztalata, tudása, felkészültsége ahhoz, hogy a konkrét helyszínnel kapcsolatban eldöntse, hogy melyek azok a szükséges intézkedések, amelyeket meg kell tenni annak érdekében, hogy segítse a felderítői munkát, illetve a tettes elfogását, a pótszemle ezt az elvárt célt nem segítette elő, a tanúként meghallgatott ellenőrző előjáró sem tudta belső rendelkezésekkel, szabályokkal, szakmai elvárásokkal alátámasztani azon döntést, amely szerint szükséges volt a pótszemle lefolytatása.

A fegyelmi határozat azt is a felperes terhére róta, hogy a felperes a helyszíni szemléről jegyzőkönyv helyett jelentést készített. Az alperes nem tudott olyan konkrét utasítást, rendelkezést becsatolni, amely egyértelműen rögzítette volna azt, hogy mely esetekben kell jelentést, illetve jegyzőkönyvet készíteni a helyszíni szemléről, azonban a felperes a gyakorlatra nézve egyértelmű nyilatkozatot tett, a perbeli esetben a helyszínen a „jelentés helyszíni szemléről” formanyomtatvány kitöltésére került sor, majd ezt követően készítette volna el a felperes, ha és amennyiben a pótszemlére történő utasítás nem történik meg, a jegyzőkönyvet, amely – a felperesi álláspont szerint is – alkalmas lett volna arra, hogy abban a következtetéseit, álláspontját rögzítse, ezzel segítve a nyomozati munkát. A felperes helytállóan hivatkozott a Büntetőeljárásról szóló törvény vonatkozó rendelkezéseire és az alperes ezzel szemben nem tudta a fegyelmi határozatban foglalt, fenti, felperes terhére rótt kötelezettségszegést bizonyítékokkal alátámasztani.

A felperesi előadást erősítette meg, illetve tette aggálymentessé a 11. sorszám alatti jegyzőkönyv szerint meghallgatott Nagy István előadása, a tanú a felperes mellett bűnügyi technikai feladatokat látott el, általánosságban, valamint konkrétan is nyilatkozott arról, hogy miként kell a helyszíni szemlét lefolytatni, a 2008. november 8-ai eseményekkel kapcsolatban előadta, hogy a helyszín rendkívül nyomszegény volt, a felperes, mint helyszíni szemlebizottság-vezető koordinálta a tevékenységét, utasításokat adott, ennek megfelelően elvégezte a feladatát. A tanú nyilatkozott arról is, hogy milyen dokumentációs kötelezettségeik voltak a helyszíni szemle során és ez összhangban állt a felperes által előadottakkal.

A bíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alperes nem tudott a fegyelmi és a peres eljárás során sem megjelölni olyan konkrét és egyértelmű kötelezettségszegést, amelyet a felperes elkövetett, amelynek alapján indokolt volt vele szemben a fegyelmi eljárás elrendelése és fenyítés kiszabása.

A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján, a felperes keresetének helyt adva, az alperesi fenyítést tartalmazó határozatot hatályon kívül helyezte.

A pernyertes felperesnek perköltségigénye is volt, arról a bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett, annak összegét mérlegeléssel meghatározva, ezen utóbbinál a bíróság figyelembe vette a megtartott tárgyalási határnapok számát és a felperesi képviselő által kifejtett jogi munkát.

A perben meghallgatott Nagy István tanú utazási költségét, amely 2.200 Ft, az állam köteles viselni.

22. M. 3340/2009/11.

6

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 233. és 358. §-ai biztosítják.

Budapest, 2011. január 31.

Az aláírásban akadályozott Czebei Gabriella és
Roszinszky Rudolfné ülnökök helyett is

dr. Matók Ágnes s. k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelesül:

